र्गे द्रिंग गिर्मे भार्षे हा रंट्ये महिर्मे

נא נויד בר יהוה אלימשה לאקר: שְלַח־לְךָ אָנָשִׁים וְיָתְרוֹ אָת־אָרָץ כְּנַעַן אַשָּר־אַנִי בֹחַן לִבְנֵי יִשְּרָאֵל אִיש אָחָד אִיש אָחָד לְמַטֵה אֲבֹתִיוֹ תִּשְׁלָחו כָל נְשֵׁיא בָהֶם: וַיִּשְׁלֵח אתִם משֵׁה מִמִדְבֵר פָאוֶן עַל־פִי ו יהוֶה כְּלֶם אֲנָשִׁים רָאשֵׁי בְנִי־יִשְׁרָאָל הֵמָה: אַלָה שְמות הָאָנְשִים אֲשֶׁר־שָלָח משֶה לְתור טו

אָת־הָאָרָץ וַיָּקְרָא משֵה לְהושַע בְּן־בָון יְהושֵע: פּרש שאר

ונחזור אל הענין. כי למה שעבירה גוררת עבירה. ונמצא באבי שבטי יהודה ובאבי שבט יוסף חלאת דבה רעה. והיה גורם בא תקלה על יד זרע כל אחד מהם. על כן בראות משה רבינו ע״ה כי כן. אמר בלבו הנה כללות הנשיאים אין להם גרמת נזק שאתפלל עליהם, זולתי נשיאי יוסף ונשיא יהודה. ואם אתפלל בעד כלב, יאמרו שעל היותו בעל אחותי אני עושה. ואם על שבט מנשה, יתרעם כלב. ואם אמנע מהתפלל על יהושע, יאמרו כי אני שמח לאדו מקנאתי עליו. שהוא כי שמע את אלדד ומידד מתנבאים ואומרים משה מת יהושע מכניס את ישראל לארץ. על כן יאמרו כי אמר משה בלבו, עתה תשוב אלי הבאת ישראל לארץ. כי אשר ניתן ראש במקומי יקלקל ימות. על כן התפלל עליו ואמר, יה יושיעך מעצת מרגלים. new rois

ותקרבון אלי כלכם ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו וַיַחִפּרוּ־לָנוּ אֶת־הָאָרֶץ וְיָשֶׁבוּ אֹתָנוֹ דְּבָר אֶת־הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר נַצֵּלֶה־ כג בה ואת הערים אשר נבא אליהן: וויטב בציני הדבר ואקח מכם שנים עשר אַנשים איש אחד לשבט:

3

ויאמר חתן משה אליו לאיטוב הדבר אשר אתה עשה: גבל ח תבל נם־אתה נם־העם הזה אשר עמך כי־כבד ממך הדבר לא ים תוכל עשהו לבדך: עתה שמע בקלי איעצך ויהי אלהים עמך היה אַתָה לְעָם מול האלהים והַכָּאת אַתֵּה אָת־הַדְּבְרִים אָל־הָאַלהִים: כ והזהרתה אתהם אתיהחקים ואתיהתורת והודעת להם אתיהדרך א ילכו בה ואת המעשה אשר יעשון: ואתה תחוה מכל העם אַנשיי חיל יראי אלהים אנשי אמת שנאי בצע ושמת עלהם שרי אלסים ב שרי מאות שרי חמשים ושרי עשרת: ושקטו אתיהעם בכליעה והיה כליהדבר הגדל יביאו אַלֶיך וְכָליהַדְבָר הַקָּטָן יִשְׁפְטוּיהַם י והקל מעליך ונשאו אתר: אם את הדבר הזה תעשה וצוך אלהים י ויכלת עמד וגם כליהעם הזה עלימקמו יבא בשלום: וישמע

ה משה לקול חתנו ויעש כל אשר אמר: ectr inci

ייערי ייתרי את הארץ ממדברי אן עדירחב קבא חמת: ויעלו בנגב כא כב ייְבֹא עד־חַבְרוֹן וְשֶׁם אֲחִימֵן שֵׁשֵׁי וְתַלְמִי יְלִידֵי הָצְגָק וְחֶבְרוֹן שֶׁבַע שָׁנִים נְבְנְתָה לִפְנֵי צְעַן מִצְרִים: ויבאו עד בחל אשכל ויכרתו משם כו זמורה ואשכול ענבים אחד וישאהי במוט בשנים ומן־הרמנים ומן־ התאנים: למקום ההוא קרא נחל אשכול על אדות האשכול אשרי כד קרתי משם בני ישראל: וישבו מתור הארץ מקץ ארבעים יום: כה o can an or

(0)

111

וַיַּלְכוּ וַיְבֹאוֹ אֶל־מֹשֶׁה וְאָל־אַהֲרֹן וְאָל־כָּל־עֲדָת בְּנִיישָׁרָאַל אֶל־ כו מִדְבֵר פָארֶן הֶדֲשָה וַיָּשִׁיבו אוֹתֶם דְּבָר וְאֶת־כָּל־הָעַדָה וַיִּרְאָוּם אַת־פְרָי הָאָרֶץ: וַיְסַפְרוּ־לוֹ וַיִּאמְרוּ בָּאנוּ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר שְׁלַחְתֵנוּ 🗃 כח וְגַם זְבַת חָלָב וּרְבֵשׁ הֶוּא וְזֶה־פִּרְיָה: אֶפָס כִּי־עֵז הָעָם הַיֹשֶׁב בְּאָרָץ כט וְהָעָרִים בְּצְרָוֹת גְדֹלֹת מְאֹד וְגַם־יְלָדֵי הָעֲגָק רָאִינו שֶׁם: עֵמָלֵק יוֹשֶׁב בְּאָרָץ הַנָּגָב וְהַחָתִי וְהַיְבוּסֵי וְהָאֱמֹרִי יוֹשֵׁב בְּהָר וְהַכְּנַצְנִי יֹשֵׁב א עַל־הַיָּם וְעָל יִד הַיַּרְבָּן: וַיְהַס כְּלֵב אֶת־הָעָם אֶל־מֹשֶׁה וַיֹּאמֶר עָלָה לא נַעֲלֶה וְיָרָשְׁנוּ אֹתָה כִייָכִוֹל נוּכֵל לֶה: וְהָאֲנִשִים אֲשֶׁריעְלָו עִמוֹ לב אָמְרוּ לָא בּוּכָל לַעֲלְוֹת אֶל־הָעֵם כִּי־חָזָק הָוּא מִמֶנוּ: וַיּוֹצִיאוּ דְּבָת הְאָרֶץ אֲשֶׁר תָרָו אֹתָה אֶל־בְּנֵי יִשְׁרָאֵל לֵאמֶר הָאָרֶץ אֲשֶׁר עָבָרְנו בָּה לָתוּר אֹתָה אֶרֶץ אֹכֶלֶת יוֹשְׁבֶּיהָ הָוא וְכָל־הָעֵם אֲשֶׁר־רָאִינו לג בְתוֹכֶה אַנְשֵׁי מִדְוֹת: וְשֶׁם רָאִינוּ אֶת־הַנְפִילֵים בְּנֵי עֵנֶק מִן־הַנְפִלֵים יד א וַנְהֵי בְעֵינֵינוֹ כְּחֲגָבִים וְכֵן הָיֶינוּ בְעֵינֵיהֶם: וַתִּשָּׁא כְּל־הֶעֵדָה וֵיִתְנִו ב אֶת־קוֹלֶם וַיִּבְכָּוּ הָאֶם בַּלֵיָלָה הַהְוּא:

ולפיכך אמר להם משה שישלחו המרגלים דבריו: ויהם. לשון שתיקה, וכן הַם כַּל בַּקֹר (זכריה ב יז), הַס כִי לה לְהַזְכִיר (עמוס י י). ולראות הטובה היא אם רעה, וכל הענין הכתוב בפרשה הזאת, והכל עשה משה רבינו profe ies עליו השלום אולי יחזרו בהם ואל ישלחו (לא) ויהם כלב נסמייך גדולן כט), כמו הס כל בשרלו (זכריה ב יז). כשיראו שאני מצוה להם לשלוח ולראות, [ש]אלמלא לא היה טובה – לא הייתי אומר ויהם [תגין על סמייד] לה), רמז ששיתק ס׳ ריבוא. כאצי ניינו יואל להם לראות על כל דכר ודכר. וכך הוא המשל אהל 15 NE DEID אראניה, שתחן שהביא רש״י באלה הדברים (דנרים ל, כג).

(כג) וייטב בעיני הדבר, בעיני¹⁸ ולא בעיני המקום. ואם בעיני משה היה טוב, למה אמרה בתוכחות, משל לאדם שאומר לחברו: מכור לי חמורך זה, אמר לו: הן. נותנו אתה לי לנסיון, אמר לו: הן. בהרים ובגבעות, אמר לו: הן. כיון שראה שאין מעכבו כלום אמר הלוקח בלבו: בטוח הוא זה שלא אמצא בו מום, מיד אמר לו: טול מעותיך איני מנסהו. מעתה: אף אני הודיתי לדבריכם שמא תחזרו בכם כשתראו שאיני מעכב, ואתם לא חזרתם בכם. cg. Ecc.d

(re)ies 6)

5 שלח לך, לדעתך^נ, אני איני מצוה לך, אם תרצה שלח, לפיי שבאו ישראל ואמרו: גשלחה אנשים לפנינו (דברים א כב) כמה שנאמר: ותקרבון אלי כלכם וגו׳ (שם), ומשה נמלך בשכינה, אמר: אני אמרתי להם שהיא טובה, שנאמר: אעלה אתכם מעני מצרים וגר׳ (שמות ג יז), חייהם שאני גותן להם מקום לטעות בדברי מרגלים למען לא יירשוה.

a con sing

וישלח אתם משה ח לְתוּר אָת־אָרָץ כְּגַעַן וַיָּאמֶר אֲלֵהֶם עֵלִו וֶה בְּגָכָ וַעֵלִיתֵם אָת־הָהָר: וּרְאִיתָם אֶת־הָאָרָץ מַה־הֵוא וְאָת־הָעָם הַיֹשֵׁב עָלֶיהָ הֶחָזָק הוּא יח הָרְפָה הַמְצֵט הָוּא אָם־רֶב: וּמָה הָאָרֶץ אֲשֶׁר־תּוּא ישֵׁב בְּה הַטוֹבֵה יט הָוא אָם־רָאָה וּמָה הָאָרִים אֲשֶׁריהוּא יוֹשֵׁב בְּהֵנָה הַבְּמַחֲנָים אָם בְּמִבְצָרֶים: וּמֶה הָאָרֶץ הַשְׁמֵנָה הִוא אָם־רָזֶה הֵישיבֵה עֵץ אָם־אָזָן כ והתחזקתם ולקחתם מפרי הארץ והימים ימי בכורי צנבים:

Gest Escia

במסרה ם רבתי

PLUE DEDO אפשר לרמוז שהכתוב רמז דמאין זכה 77377 כלב למצלה זו להשתיק כל העם בעידן

רתחא לזה רמז טמ״ך גדו״ל לומר שיש לו על מה לסמוך סמיכה בדולה על אבות העולם שהתפלל שם כמ״ש ז״ל ההו סמך כמשמעו גדול.

×3155313-120 ococ an y

> (ל) ויהם כלב. השתיק קחת כולם: אל מישה. לשמוע מה שידבר במשה. לווח ואמר וכי זו בלבד עשה לנו בן עמרם, השומע היה סבור שבא לספר בגנותו, ומתוך שהיה בלבם על משה בשביל דברי המרגלים, שתקו כולם לשמוע גנותו, אמר והלא קרע לנו את הים, והוריד לנו את המן, והגיז לנו את השליו: עלה נעלה. אפילו נשמים, והוא אומר עשו סולמות ועלו שם, נצליח בכל

14

דוה אל־משה לאמר: דבר אל־בע שראר אמרק ארהם כן הכאי אליארין מישבתיכם אשר אין קכם: ועשיתם אשה לידוה עלה איזכח לפלאי בערבה או המצדיכם לצשות ביה ניחח לידוה מותקקר או מדהצאו: והקריב המיוריב קרבני ה מנקה סלת עשרין כלול ברבעית ההון שמו: ונו לנסד רביעית ההיון מעשה על העלה אי לנבח לכבש האחר: או לאול תַצְשָׁה מִנְחָה סְלָת שְנִי עשרנים בּלוּלָה • בשמן שלשית ההיו: ונון לנסף שלשית הדון תקריב ז ריתיניתת ליהוה: 23

Elin and

1PP

וודבר זהוה אלימשה לאמר: הבר אליבני ישראל זו ואטרת אלהם בכאכם אלידארין אשר אני מביא אתכם שמה: וְדָיָה בָּאָכְלְכָם מּלָחָם הָאָרֵץ הָרִימִי תְרוֹמָד עו ליהוה: ראשית ערסתכם הלה תרימי תרומה כתרומת ב תרימי אתה: מראשית ערפתיכם תתני לידור וי

(16)

(7)

03)

(ית) בבאכם אל הארין. משונה ביאה זו מכל ביאות שבתורה, שבכולן נאמר כי תבא, כי תבאו, לפיכך כולן למדות זו מזו, וכיון שפרט לך הכתוב בחחת מהן שחינה אלא לאחר ירושה וישיבה, אף כולן כן, אבל זו נאמר בה בבואכם, משנכנסו בה ואכלו נתחייבו בחלה: מלחמה アシをら

20)

(טו, כ) דבר אל בגי ישראל נסמכה פרשת נסכים למרגלים, הם חטאו באשכול, יבוא הבן ויכפר על האבעון, יבוא ניסוך היין ויכפר על האשכול, זהו שאמר הכתוב (שה״ש א יד) אשכול הכופר דודי לי בכרמי עין גדי, על עון האשכול עשה לי דודי כפרהעח) לקחת יין באצי בקינו יודה DR POD מכרמי עין גדי.

2

(22)

וכן פרק ג׳ שאבלו הניאיז רבי אליעור אושר כרד שלא אשר ארין חשרדה שובה ורחברה בברכרת חארין לא יצאת ידי חובתו . כרתב הראביר וירי שהרי הנכיאים בן קראורה בכטה סקוטורת ואנו צריכין לספר בשבח האתרין ולהורות עלידה. ואני תפיה לבידה לא הצריכו CERTE LOLU -JUNIS ברה חלב ורבש בכיו בו :

Scipt

מַצָּאתִי: לָמָה

אין ף בְּבהמ״ז. לְפִי שֶׁכָּל מי שֶׁבֵרָף בהמ״ז בְּכַנָּנָה אין שוֹלַט בוֹ לֹא אַף וְלֹא קַצֶּף וְכוּ׳ וּמְזוֹנוֹתֵיו מְצוּיִין לוֹ בְּרֶוַח וּבְכָבוֹד כָּל יָמֵיו, סֵפֵר הַחִנּוּהָ, צֵטֶרֶת־זְקַנִים. באר הושל שיר אות סינין

> ה וְאַרֵד לְהַצִּילְוֹ מֵיֵד מִצְרָיִם וְלְהַעֵּלתוֹ מִן־הָאָָרֶץ הַהָוא אָל־אָרָץ טוֹבָה וְרְחֶבָה אֶל־אָרֶץ זָבֵת חָלֶב וּדְבֵש אֶל־מְקום הַכְּנַאֲנִי וְהַחַתִי י וְהָאֱמִרִי וְהַפְרְזִי וְהַחָנֵי וְהַיְבוּמִי: וְעַתְּה הָנֵה צַעֲקָת בְּנִי־יִשְׁרָאֵל בְּאָה אַלֵי וְגַם־רָאִיתִי אֶת־הַלַחַץ אֲשֶׁר מִצְרָיִם לחֲצִים אֹתָם: י econ skin

24

ג) הנה תתבונן על פי ספר יצירה הנ"ל, חוש הראיה כנפש הוא נגד חדש תמוז כשנה, וחוש השמיעה בנפש נגד חדש אב בשנה, והנה תמצא במדבר ב) בסידור השבטים לדגליהם א), יהודה יששכר

וילכו ויצאו וישיבו אותט דבר וגו'. גם זו היתה החבולה גדולה להם לעשות כדלונם והוא שלא באו בשליחותם אל משה ואהרן והנשיאים ראשונה כמו שהיה ראוי וכאות להם כי פחדו שיוליאו מלצם או יווכעו העם ווהקצץ לשתוע דבריהם אלא השיבו אותם דבר במעמד כל העדה ולא נשמר משה מזה כיגנבו לבו במה שהראום את פרי הארץ בפרהקיא והיה קבור שלא יגידו בפיהם רה ווה שיסכים עם הפרי חשר בידם: ישירניום מדבר הגדילו רשע ורשמה רבה שהוליאו עלמם מכלל מרגלים ונכנסו בכלל יועלים. ולזאת הקצה חטאו תאד השותעים תהם הליועלים נתכום להם.

occarges eran 30

זבולון (שערי אירה שער ה׳ ס״ה ע״ב) נגד ניסן אייר סיון הגל א׳, הגל ב׳ ראובן שמעון גד, הנה ראובן נגד תמוז שהוא הרש הוש הראיה, על כן אמרה לאה בלידת ראובן ליטון ראיה (בראשית כס לב) כי ראה י״י בעניי, ושמעון גנד חדש אב הוא נגד חוש השמיעה, על כן אמרה לאה בלידתו לשון שמיעה ושם לג) כי שמע י"י כי וכוי קני יאכר מולש אל

> גמי אין מוציאין סירות מא"י דברים שיש בהם חיי נפש כגון יין כו'. שמנים סלתות ר״י בן בתירא מתיר גיין מסני כו׳. נזה ים לייםכ מה שנתקשו המפרשים במרגלים במה הוליאו דבת הארך שהרי אמרו וגם זבת מלב ודבש חה פריה ומ"ש וכשם שפירותיה משונים כך כו׳ הוא דרך דרש אכל לפי שנשתנחה א״י כו׳ מינים ארץ חטה ושעורה גפן ותאנה ורמון ארך זית שמן ודבש ספר הכתוב במה שהוליאו דבה ויכרתו וגו׳ מן הרמונים ומן התאנים ואמרו וגם זכת תלב ודבש וזה פריה לדיוקה שאלו הפירות הם בא"י שאינן חיי נפש אבל שאר דברים שמיי נפש מלוי בהן כגון חטין וזית אין בה וכבר העיד הכתוב על דבתם רעה כמ"ש ארך חטה וגו׳ ארץ זית דקדמה חטה לארץ קמא וקדמה זית לארץ בתרא כדאמר בברכות שהן עיקר שבחה של א״י שחיי נפש תלוי בהן ולריב״ב ניחא טפי ויכרתו גם משם זמורה ואשכול ענבים להוליא דבה שיש בה דבר המביא תיפלה ולזה אמרו ארץ אוכלת יושביה כי אין הארץ מספיק חיי נפש אוכלת ליושביה אבל היא מכלה את יושביה ברעב אשר תמיד מלוי בה באברהם נאמר ויהי רעב יוגו׳ וירד אברם מלרימה ביעקב וישב יעקב בקש לישב בשלוה כו׳ ולבסוף ע״י הרעב הורד מלרימה עם בני ביתו זו הטינה היה בלבם כי באמת באברהם היה בנסיון גם ניעקב לקיים ברית בין הבתרים וק"ל:

> > (19)

KODA KAA KEDON 1:3)

ריהם כלב ... עלה געלה ... לא נוכל לעלות, שבתחימה אמר להם אני עמכם בעצה אחת ובלבו היה לומר אמת שנאמר (יהושע יד, זיח) ואשיב אותו דבר כאשר עם לבבי ואחי אשר עלו עמי המסו את לב העם, וכך הקב"ה מעיד עליו שנאמר (להלן יד, כד) ועבדי כלב עקב היתה רוח אחרת וגו׳, כשבאו המרגלים אמרו נאמן עלינו כלב, מיד עמד על הספסל ושיתק את כל ישראל שהיו מצווחין על משה שנאמר ויהס כלב, והם היו סבורין שהיה אומר

והנה תמצא כי הנשיאים של אלו ב' השבמים שהם נגד ב׳ החדשים, בעוד שהיו ישראל במדבר אירע כהן מה שאירע, דהנה המרגלים הלכו לתור את הארץ ככ"ם סיון (תענית כט.), ממילא הלכו בתמוז חדש הראיה, (כמדבר לב ט) ויראו את הארץ ויניאו את לכ בני ישראל וכו׳ ונפגם חוש הראיה, והנה (שם יג כה) וישובו מתור הארין מקין ארבעים יום בחדש אב חדש השמיעה והוציאו דיבה על הארץ, (שם יר א) ותשא כל העדה ויתנו את קולם כי שמעו לדבריהם ונפגם בחוש השמיעה, ונגזרה גזירה על אלו כ׳ החדשים עד כי ירחמם הש״י במהרה בימינו PC

וזהו סידורו לכוון מדי חודש בחודשו כברכת ברוך אתה ידיה מקדש ישראל וראשי חדשים: ניסן אייר

(25)

יְהַוְהָ אַהַיְהָ יוצא מצירוף הפסוק ונקודותיו ישמחו השמים ותנל האריו

